

Hans! du kannst mi ruhig glöwen,
Wieder segg' ick di nüscht mehr,
Wörst ook zund nich mehr begriepen;
Öber merk' di düsse Lehr:

Loat di nich verblüffen! —

Ach! all lang is 'he begroaben,
Dät ick 't äm nich danken kann;
Doch et woar det beste Erfdeel,
Wat mi gaf de olle Mann:

Loat di nich verblüffen!

Oftmoals gung et drunn unn dröber,
Unn mi woar, as weer 't vörby,
Öber allens gung vöröber,
Dacht' ick dänn so still by mi:

Loat di nich verblüffen!

Ensmoals har'n mi söss Franzosen
By den Wickel in de Schlacht,